

Jumalan poika ja Jumalan sana profetian sanassa

Jumalan poika profetian sanassa

Monet ovat hylänneet kolmiyhdyksen jumalan opin, mutta uskovat edelleen katolisessa eli yleisessä uskossa olevien tavoin, että Jeesus Kristus on ollut olemassa Jumalan Sanana ja Jumalan Poikana isän tykönä taivaassa ennen kuin tuli alas taivaasta ja siirtyi **neitsyt** Marian kohtuun ja syntyi ihmiseksi.

He uskovat siis, että Jeesus Kristus on ollut elävä olento Jumalan tykönä jo ennen maailman luomista. Tällä elävällä olennolla, jota he kutsuvat Jumalan Sanaksi ja Jumalan Pojaksi, on tietysti oma tahto, ajatukset, tieto, muistot, tunteet ja mieli niin kuin Jumalalla, enkeleillä ja ihmisillä. He eivät pidä tätä taivaallista olentoa silti eri olentona kuin ihmistä Kristusta Jeesusta. He uskovat, että ihminen Kristus Jeesus ja tämä taivaallinen olento ovat yksi ainoa olento, jota kutsuvat tilanteen mukaan joko ihmiseksi tai ihmiseksi Kristukseksi Jeesukseksi tai Ihmisen Pojaksi tai Jumalan Pojaksi tai Jumalan Sanaksi tai Jumalan Karitsaksi.

Monet uskovat lisäksi sen, että Jumala on luonut poikansa Jeesuksen kautta taivaan ja maan ja meren ja kaiken mitä niissä on. Monet sanovat sen vuoksi Jeesusta luojaaksi yhdessä isänsä kanssa ja vaativat muilta saman asian todeksi tunnustamista. Monet heistä pitävät täsmälleen oikean ymmärryksen saamista tässä asiassa pelastumisen ehtona. **He sanovat Jumalan sanan tuomitsevan** kaikki eri tavalla uskovat kadotukseen.

Tämä tulkinta on virheellinen. Jeesus Kristus ei ole ollut elävänä olentona isän tykönä ennen maailman luomista. Sellainen taivaallinen olento, joka on laskeutunut Marian kohtuun ja syntynyt ihmiseksi, ei ole täydellisesti ihminen, vaan on ikivanha taivaallinen olento ihmisen ruumiissa. On ihan sama, millä nimellä tätä ikivanhaa taivaallista olentoa kutsutaan, mutta ihminen hän ei ole.

Raamattu todistaa Jeesuksen olevan täydellisesti ihminen, samanlainen kuin me olemme, kuitenkin sillä erotuksella, että Jeesus ei tehnyt ihmisenä koskaan syntiä. (Hebr 2:5-3:1; 5:4-10; 7:12-28). Jos joku ei tunnusta sitä, että Jeesuksella kristuksella on ihmisenä alku, jota ennen hän ei ole ollut olemassa, kieltää hän Jeesuksen ihmisyyden.

Jeesuksen ihmisyyden kieltäjä on apostoli Johanneksen mukaan antikristus ja villitsijä (1Joh 2:18-28; 4:1-5:21; 2Joh 1:7-11). "Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä isä että poika." (2Joh 1:9) Johannes tarkoitti antikristuksilla ja villitsijöillä niitä, jotka eivät tunnustaneet Jeesuksen kärsineen sielultaan ihmisenä liharuumiissa kuolemaa ja eivät siten uskoneet myöskään siihen, että Jumala on herättänyt poikansa ylös kuolleista. He kielsivät evankeliumin perussanomien. **Johannes kirjoitti kaksi ensimmäistä kirjettään näitä doketisteiksi kutsuttuja harhaoppisia vastaan.**

Vanhassa testamentissa on ennustettu Jumalan pojasta Jeesuksesta kristuksesta. Kaikki nämä ennustukset eli profetiat kertovat Jeesuksen syntyvän vasta tulevaisuudessa. Yksikään profetia ei sano, että Jeesus Kristus on olemassa sillä hetkellä, kun profetian sanat on saatu Jumalalta. **Yksikään profeetta tai patriarkka ei sano messiaan olleen heidän keskellään tai ilmestyneen heille. Kaikki ne ilmestykset, joita he saivat, koskivat tulevaisuutta.** Samoin profetiat tulevasta messiaasta ja kuninkaasta.

Messiaan ei sanota yhdessäkään profetiassa olevan Jumala, joka on luonut kaiken tai isän vertainen Jumalan toinen persoona niin kuin kolminaisuusopissa sanotaan. Messias kuvataan pelkästään ihmisenä, jonka valtaan Jumala antaa pakanakansat ja kaikki luodut. Profeetat odottivat tulevan messiaan olevan ihminen, ei Jumala tai jokin taivaallinen olento, joka tulisi alas taivaasta ja syntyisi ihmiseksi, ja olisi luonut tämän maailman isänsä kanssa.

Se Jahve (Herra), joka ilmestyi Aabrahamille kahden enkelin kanssa (1Moos 18), ja se Jahve ja Elohim (Herra ja Jumala), joka ilmestyi Moosekselle (2Moos 3:1-14; 6:2-3) ja muille patriarkoille ja profeetoille (Tuom 6:11,12, 14, 20, 21, 22,23; 13:3, 8, 22; 1Moos 11:5, 6, 8, 9; 1Moos 17:1-22; 1Moos 18:1-33; 1Moos 19:1ss.; 28:13-22; 32:24-32; 35:11; 48:3; Hoos. 12:4-6; 2Moos. 3:1-15; 13:21; 14:19; 20:20-22; 23:20-23; 24:10, 12; 32:34; 33:2-3, 21; 5Moos 5:24; 34:10; Hes 3:11), ei ole edeltä oleva messias Jeesus vaan se **on Jumalan lähettäjä enkeli** (Apt 7; Gal 3:19-20; Hebr 2:2; Joh 1:17).

Jeesus oli profetian mukaan syntyvä "vaimon siemenestä" luvatussa sukulinjassa. (1Moos 3:15 Tämä profetia toteutui, kun Jeesus syntyi äidistään Mariasta. (Luuk 3:23-38; Gal 4:4) Jeesus kuvataan profetian sanassa ihmislapsena (Psa 45:3), Mooseksen kaltaisena profeettana (5Moos 18:15-18), ylimmäisenä pappina (Psa 110; Hebr 5, 7) ja kuninkaana, jolle valtaistuimella istuva isä Jumala antaa iankaikkisen kuninkuuden: sitä Jeesuksen nimet "väkevä jumala, iankaikkisuuden isä ja rauhan ruhtinas" tarkoittavat (2Sam 7:8-16; Psa 2; 89:20-38; Dan 7:7-14; **Jes 9:5-6**).

Jeesus on ihmisenä kuningas Daavidin jälkeläinen alenevassa polvessa (2Sam 7:8-17; Jer 23:5; Ilm 5:5; 22:16), Daavidin poika (Matt 21:9), Iisain juurivesa (Jes 11:1, 10) ja Daavidin juurivesa eli lihan mukaan Daavidin jälkeläinen ja ihminen vielä Ilmestyskirjan viimeisellä sivulla (Ilm 22:16; Room 1:1-4). Ilmestyskirja kuvaa Jeesuksen ihmisenä, joka on kuollut ja jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista, ja joka on kuolleista nousseiden esikoisena uuden luomakunnan alku ja päämäärä, se uusi ihminen, jollaiseksi Jumala on valitut ja pyhät tehnyt kristuksen kautta, kristuksessa ja kristukseen, poikansa kuolleista ylösnousemisen kautta (Ilm 1:5, 17-18; 2:8; 3:14; 22:12-16; Efe 2:11-22; Kol 1:14-23; 1Piet 1:3, 21-25)

Jeesuksen äidin Marian sukulinja (Luuk 3:23-38) on mainittu Raamatussa sen vuoksi, että Jeesus on äitinsä puolelta vaimon siemen luvattua sukulinjaa pitkin. (1Moos 3:5; Gal 4:4) Joosefin sukulinja on mainittu sen vuoksi, että Jeesus on Joosefin kasvattilapsena kelvollinen olemaan Israelin kuningas, koska hän on Daavidin jälkeläinen kuninkaallista linjaa pitkin (Matt 1:1-20). Monet juutalaiset tiesivät tämän asian ja ottivat hänet sen vuoksi vastaan niin kuin kuninkaan herran saapuessa Jerusalemiin viimeisen kerran ennen ristin kuolemaa (Matt 21:9). Jumala on korottanut Jeesuksen ylimmäiseksi papiksi, kuninkaaksi ja kaikkien luotujen herraksi vasta sen jälkeen, kun herätti hänet ylös kuolleista ja otti hänet tykönsä taivaaseen (Matt 28:18; Apt 2:36; Efe 1:20-23; 1Piet 3:22).

Paavali kuvaa tätä asiaa näin:

Roomalaiskirje:

1:1 Paavali, Jeesuksen kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,

1:2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettojensa kautta pyhissä kirjoituksissa,

1:3 hänen pojastansa - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä

1:4 ja pyhyiden hengen puolesta kuolleista nousemisen kautta asetettu Jumalan pojaksi voimassa – Jeesuksesta kristuksesta, meidän herrastamme,

Kun luet Efesolaiskirjeen ensimmäisen luvun kokonaisuutena, niin huomaat, että Paavali ei sano sanallakaan sellaista, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen maailman perustamista ja Jumala olisi korottanut hänet takaisin siihen asemaan kaikkien luotujen herraksi, josta tämä olisi luopunut tullessaan alas taivaasta ja syntyessään ihmiseksi. Sen sijaan Paavali sanoo Jumalan tienneen edeltä sen, miten hän oli pelastava valitut ja pyhät: ihmisen kristuksen Jeesuksen uhrikuoleman ja kuolleista herättämisen kautta. Jumala on korottanut Jeesuksen kaiken pääksi seurakunnalle ja antanut hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä vasta kuolleista herätetyksi tulemisen ja taivaaseen otetuksi tulemisen jälkeen (Matt 28:18; 1Piet 3:22).

Heprealaiskirjeen kirjoittaja kuvaa Jeesusta ihmisenä, joka kärsi ristin kuoleman, mutta jonka Jumala on herättänyt ylös kuolleista ja tuonut esiin uuden liiton aikakaudet poikansa kautta (Hebr 1:2 puhuu "aikakausista" – kreikaksi "aionas" – ei tämän vanhan maailman luomisesta, joka on Raamatussa aina "kosmos", ei koskaan "aionas"). Jumala on korottanut poikansa ylimmäiseksi papiksi vasta sen jälkeen, kun on herättänyt hänet kuolleista ja ottanut hänet ylös taivaaseen. Jumala on alistava "tulevan maailman" ihmisen, poikansa kristuksen Jeesuksen, valtaan (Hebr 2:5ss.). Me emme näe vielä kaikkea pojan valtaan alistetuksi, mutta hänen tulemuksensa jälkeen kaikki alistetaan hänen valtaansa (Hebr 2:8-9; 1Kor 15:24-28; Ilm 19:11-22:5).

Jeesus on sovittanut meidät isän Jumalan kanssa ihmisenä, synnittömänä ja viattomana uhrikaritsana. (Room 5:10-21; 1Kor 15:1-28) Jeesus antoi täydellisen elämänsä uhrina isälle meidän syntiemme sovituksen tähden, isän tahdosta ja käskystä (Joh 10:17-18; Matt 26:26-28; Hebr 9:14). Syntien sovituksessa on tärkeintä se, että Jeesus on täydellinen ihminen, synniton ja viaton (Hebr 2:5-18; 5:7-10; 7:14-28; 9:8-10:23). Vain synnittömän ihmisen ruumiin ja veren uhri saattoi tuoda lunastuksen ja sovituksen ensimmäisen ihmisen eli Adamin tekemästä synnistä ja vapautuksen sen mukanaan tuomasta kuolemasta ja kadotustuomiosta (1Tim 2:3-7).

Paavali vertaa ensimmäistä ihmistä Adamia ja viimeistä/ toista ihmistä eli kristusta Jeesusta toisiinsa. Ensimmäisen ihmisen kautta tuli kuolema ja kadotustuomio ihmisten osaksi, toisen ihmisen kautta tuli vanhurskautus ja ikuinen elämä hänen ylösnousemuksensa kautta (Room 4:25; 5:12-21; 1Kor 15:12-47). Jeesus voitti kuolemansa kautta kuoleman, mutta hän ei noussut ylös kuolleista Jumalana vaan ihmisenä, jonka hänen isänsä Jumala herätti ylös kuolleista ja pelasti hänet kuolemalta (Hebr 5:7; 13:20-21; 2:5-18; 2Tim 1:10). Katolisessa harhassa elävät ovat vieneet isältä kunnian poikansa pelastamisesta, kun sanovat Jeesuksen nousseen omatoimisesti ja omin voimin Jumalana ylös kuolleista (isän ei siis tarvinnut herättää häntä kuolleista tuon opin mukaan).

Uusi testamentti on täysin yhtäpitävä Vanhan testamentin profetioiden ja Jumalan sanan ilmoituksen kanssa. Se ei kuvaa Jeesusta edeltä olleeksi Jumalan Pojaksi ja Jumalan Sanaksi, joka olisi ollut luomassa tätä maailmaa yhdessä isänsä kanssa. Se ei sano kristuksen olleen kaikkien luotujen herra jo ennen ihmiseksi syntymistään. Kaikki tällainen on katolista harhaa, johon lähes koko kristikunta on langennut. Melkein koko nimeltään kristitty maailma on niellyt katolisten isien ja paholaisen valheen, jonka mukaan Jumala on kolmiyhteinen ja Jeesus on isän vertainen Jumala, kaiken olevaisen luoja yhdessä isänsä kanssa.

Vanhan testamentin kohtia, joissa väitetään Jeesuksen syntyneen tai olleen olemassa ennen maailman luomista

Psalmit:

2:7 Minä ilmoitan, mitä Jahve on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin."

Tätä kohtaa on lainattu Uudessa testamentissa kolmeen eri kertaan.

Hebrealaiskirje:

1:5 Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen isänsä, ja hän on oleva minun poikani"?

5:5 Niinpä kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin";

Näissä kohdissa puhutaan siitä, kun Jumala herätti Jeesuksen ylös kuolleista. Sitä tapahtumaa sanotaan Raamatussa synnyttämiseksi (vrt. Jeesuksen sanat kuolleista herättämisestä, jota hän sanoo "uudestisyntymiseksi" Matt 19:28). Paavali ymmärsi tämän asian oikein, kun sanoi:

Apostolien teot:

13:32 Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen,

13:33 niin kuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.'

13:34 Ja että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot.'

13:35 Sentähden hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli pyhäsi nähdä katoavaisuutta.'

13:36 Sillä kun Daavid oli aikansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki katoavaisuuden.

13:37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta.

On täysin selvää, että pojan synnyttäminen tarkoittaa näissä kohdissa sitä, kun isä Jumala herätti poikansa ylös kuolleista ja on antava sen jälkeen pakanakansat hänen hallittavakseen. Näin sanotaan alkuperäisessä Jumalan sanan ilmoituksessa, Psalmissa numero kaksi.

Psalmit:

2:1 Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

2:2 Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Jahvea ja hänen voideltuansa vastaan:

2:3 "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köytensä."

2:4 Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Jahve pilkkaa heitä.

2:5 Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan:

2:6 "Minä olen asettanut kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni."

2:7 Minä ilmoitan, mitä Jahve on säätänyt. Hän lausui minulle: "Sinä olet minun poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin."

2:8 Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

2:9 Rautaisella valtikalla sinä heidät muserrat, niin kuin saviastian sinä särjet heidät."
2:10 Tulkaa siis järkiinne, kuninkaat, maan tuomarit, ottakaa nuhteesta vaari.
2:11 Palvelkaa Herraa pelolla ja iloitkaa vavistuksella.
2:12 Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syytty äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat.

Paavali ja heprealaiskirjeen kirjoittaja ymmärsivät aivan oikein sen, että "tänä päivänä minä sinut synnytin" tarkoittaa sitä, että Jumala on herättänyt poikansa kuolleista, ei sitä, että Jumala olisi synnyttänyt poikansa muinaisina aikoina ikuisuudessa ennen tämän maailman luomista niin kuin katolisessa harhassa elävät luulevat.

Miika:

5:2 Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista.

Jeesuksen alkuperä on muinaisuudesta ja iankaikkisista ajoista sen vuoksi, että Jumala on suunnitellut pelastavansa tämän maailman poikansa uhrikuoleman ja kuolleista herättämisen kautta jo ennen kuin loi tämän maailman (Efe 1:1-23; 2Tim 1:8-11). Tässä ei ole mitään viittausta siihen, että Jeesus olisi ollut olemassa ennen syntymistään ihmiseksi Marian kohdusta.

"Jumalan sana" profetian sanassa

Jeesuksen olemista isän tykönä "jumalana" ja hänen osallisuuttaan tämän nykyisen maailman luomisessa perustellaan **Johanneksen evankeliumin alun** tekstillä. Se on kuitenkin käännetty törkeästi väärin kolmiyhteiseen jumalaan uskovien toimesta. Demonstratiivipronomini "**houtos**" on **käännetty väärin** persoonapronominilla "hän" ja persoonapronomini "autos" on käännetty väärin sanalla "hän", koska on ajateltu Johanneksen kuvanneen elävää olentoa isän Jumalan tykönä, joka on Jeesus Kristus. Johannes kuvasi kuitenkin Jumalan sanaa, joka ei ole elävä olento tai persoona.

Tällä tavalla ymmärrettynä Raamattu ei ole ristiriitainen eikä meidän tarvitse uskoa mysteeriin, jonka mukaan ikivanha taivaallinen henkiolento (Jumalan Poika, Jumalan Sana) tuli alas taivaasta Marian kohtuun ja syntyi ihmiseksi olematta silti eri olento kuin ihminen Kristus Jeesus.

Tässä on parempi käännös alkutekstiä mukaillen:

"Alussa oli sana, ja sana oli jumalan tykönä, ja jumala oli sana. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä sen kautta, eikä ilman sitä ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Siinä oli elämä ja elämä oli ihmisten valo. Ja valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt. Oli Jumalan tyköä lähetetty mies, jonka nimi oli Johannes. Tämä tuli todistukseksi, jotta todistaisi valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut itse tuo valo, mutta tuli todistamaan valosta, että totinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Se oli maailmassa ja maailma on saanut syntynsä sen kautta, mutta maailma ei tuntenut sitä. Se tuli omiinsa ja sen omat eivät ottaneet sitä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat sen vastaan, [se] antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä; jotka eivät ole siinneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan Jumalasta. Ja sana tuli lihaksi ja teki majan keskellemme. Ja me katselimme sen

kirkkautta; sen kaltaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä on isältä täynnä armoa ja totuutta." (Joh. 1:1-14)

Kun sanotaan, että alussa oli sana ja sana oli jumalan tykönä ja sana oli jumala, niin se sana ei tietytikään ole se Jumala, jonka tykönä se sana oli. Se, että "jumala oli sana", tarkoittaa sitä auktoriteettia, mikä Jumalan sanalla on: sana edustaa itseään Jumalaa ja saa menestymään sen, mitä varten Jumalan on sen maailmaan lähettänyt. (Jes 55:11) Jumalan sana tekee sen, mitä varten se on lähetetty, ja sillä on auktoriteetti meihin ihmisiin nähden.

Jumalan sanassa on eläväksi tekevä voima, mikä näkyy luomiskertomuksesta (1Moos 1:1ss.), kun isä Jumala loi sanallaan ja sanansa kautta kaiken, mitä on olemassa. Jumalan sana ei ole luomiskertomuksessa elävä persoona, Jeesus Kristus, joten Johanneksen evankeliumin alussakaan se ei voi sitä tarkoittaa. Johannes käyttää "sanaa" ja "valoa" esikuvana todistaessaan kristuksesta, mikä aiheuttaa sen virhepäätelmän, että sana ja valo olisivat luomisen yhteydessä henkilö. Kun luet luomiskertomuksen, niin sieltä ei kuitenkaan löydy Jumalan Poikaa henkilönä vaan ainoastaan esikuvien kautta profetiana. Kun Jumala sanoi "tulkoon valkeus" ja "valkeus tuli", niin Jumala oli silloin jo luonut taivaan ja maan ja meren. Kun Jumala loi sen jälkeen kaiken muun, niin "valo" ei osallistu luomiseen ollenkaan. Se ei ole siis henkilö luomiskertomuksessa. Vaikka Johannes käyttäisi sanaa "valo" kristuksen esikuvana, niin se ei tarkoita sitä, että Kristus olisi ollut luomisen aikaan olemassa Jumalan Poikana.

Raamattu todistaa kauttaaltaan sen, että isä on luonut yksin tämän nykyisen maailman ilman poikaa. Isä loi kaiken sanallaan ja sanansa kautta ja viisaudellaan (Psa 33:6-9; Snl 3:19; Jer 10:12; 51:15). Vaikka Jumalan viisaus on sananlaskussa personoitu, ei se todista Jeesuksen kristuksen olleen luomassa tätä maailmaa (Snl 8:12-30). Raamatussa on personoitu monia asioita, jotka ovat abstraktioita, eivät eläviä persoonia: viha (Jaak 1:20), rakkaus (1Kor 13), synty (Room 7:17, 20) ja Jumalan sana (Jes 55:11; Joh 1:1-14). Se, että jokin abstraktio personoidaan, ei tee siitä elävää olentoa, jolla on oma tahto, ajatukset, mieli ja tunteet, niin kuin ihmisellä tai enkelillä tai Jumalalla on.

Jumalan viisaus oli läsnä luomistapahtumassa ja Jumala puhui Adamille henkensä kautta (tai enkelinsä kautta), ei poikansa Jeesuksen kristuksen kautta (1Moos 2:15-17; 3:8-24). Kun sananlaskussa sanotaan ihmislasten olleen Jumalan viisauden ihastuksen kohde (Snl 8:31), tarkoitetaan sillä Jumalan läsnäoloa Adamin ja hänen jälkeläistensä seurassa. Adamin pojan Seetin aikana alettiin huutaa avuksi Jahven nimeä, joten Jumalan läsnäolo ja Jumalan viisauden läsnäolo oli tunnettua Adamille ja hänen lapsilleen (1Moos 4:26).

Mikään kohta Vanhassa testamentissa ei todista Jeesuksen olleen elävänä olentona **luomassa tätä nykyistä maailmaa**. Sen vuoksi sellaista ei Jumalan seurakunnassa ja evankeliumin julistuksessa tulisi kenenkään sanoa (ks. miten apostolit rukoilivat, julistivat evankeliumia ja todistivat vain valtaistuimella istuvan isän olevan kaikkivaltias Jumala, joka saa yksin kunnian siitä, että on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken niissä olevan, Apt 4:24-31; 17:22-31; Ilm 4:8-11; 14:7).

Väärä tuomitseminen on katolista uskoa

Monet pitävät pelastumisen ehtona sitä, että isästä ja pojasta uskotaan täsmälleen samalla tavalla kuin he uskovat, vaikka heidän uskonsa olisi todellisuudessa Raamatun kirjoitusten vastaista ja siten kadottavaa uskoa heille itselleen. Eivät he silti hyväksy sitä, että Jumala tuomitsisi heidät helvettiin

siitä syystä, että eivät ole ymmärtäneet tätä asiaa oikein. **Heillä on silti tapana tuomita muita helvettiin** sen vuoksi, että he ymmärtävät tämän asian eri tavalla kuin he.

He toimivat tässä asiassa samalla tavalla kuin katolinen kirkko aikanaan ja sen jäljessä myös uskonpuhdistajat **Luther**, Zwingli ja Calvin. Nämäkin **tapattivat eri tavalla Jeesukseen uskovia samoin kuin paavit ja Rooman keisarit heitä ennen.**

Johannes sanoo näistä murhamiehistä, että heissä ei ole iankaikkista elämää, joka heissä pysyisi (1Joh 3:13-15). Ei sitä taida niissäkään olla, jotka ovat kovin kärkkäitä tuomitsemaan uudestisyntyneitä veljiä ja sisaria kristuksen ruumiin ulkopuolelle, koska nämä ovat vielä katolisen eli yleisen uskontunnustuksen piirissä ja tunnustavat uskonsa kolmiyhteiseen jumalaan, vaikka eivät sitä oppia ymmärrä. He tunnustavat kuitenkin myös sen, että Jeesus kristus on täydellisesti ihminen. Vaikka he lisäävät tähän sen, että Jeesus on myös täydellisesti Jumala, niin he tunnustavat kaikkein tärkeimmän eli sen, että Jeesus kristus on Jumalan poika ja ihminen, joka on kuollut ihmisenä ristillä ja sovittanut meidät isän Jumalan kanssa, joka on herättänyt hänet ylös kuolleista.

Tätä asiaa eivät antikristuksen hengessä vaeltavat voi tunnustaa. He ovat riistäneet isältä senkin kunnian, että tämä on pelastanut poikansa kuolemasta herättämällä hänet kuolleista (Hebr 5:7; 13:20-21). Valheen hengestä oleva ja siinä vaeltava ei tunnusta tätä Raamatun ilmoittamaa tosiasiaa vaan luulee, että Jeesus on pelastanut Jumalana itse itsensä kuolemasta. Hän lähti Jumalana ulos liharuumiistaan ja palasi siihen Jumalana takaisin. Tällainen usko ei ole Jumalan sanasta ja pyhästä hengestä syntynyttä uskoa. Sitä uskoa tunnustava on Johanneksen sanojen mukaan antikristus ja villitsijä (1Joh 2:18-28; 4:1-5:21; 2Joh 1:7-11).

Raamatun mukaan suuri Babylon ja kaikkien porttojen äiti rakentuu katolisen eli yleisen uskontunnustuksen varaan. Se on uskoa kolmiyhteiseen jumalaan muodossa tai toisessa. Jokainen, joka tunnustaa uskoa kolmiyhteiseen jumalaan on vielä sisällä Babyloniassa. Jumala kutsuu omaa kansaansa ulos tästä Babyloniasta ennen kuin peto tuhoaa ja polttaa sen (Ilm 17:16-18:21).

Petteri Haipola 7.2.2016, muokattu 12.9.2016